

2017-05-01

สายใยจามจุรี : สืบสานพระราชปณิธาน

ศุภฤดี สิ้นจุมงคล

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/jamjuree>

Part of the [Social and Behavioral Sciences Commons](#)

Recommended Citation

สิ้นจุมงคล, ศุภฤดี (2017) "สายใยจามจุรี : สืบสานพระราชปณิธาน," *Jamjuree Journal*: Vol. 19: Iss. 2, Article 8.

DOI: 10.58837/CHULA.JAMJUREE.19.2.7

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/jamjuree/vol19/iss2/8>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Jamjuree Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

ลายใบจากตรี:

ดุจดัต สันธุมงคล นิสิตเก่าคณะวิทยาศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๕๒๔-๒๕๒๗

ดิบ(ดำน พระราชปณิธาน

บัณฑิตเก่าสัณพันธ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์พัฒนกิจและ...

“สัจจวาจา นั้นเป็นรากฐานของการทำงาน หรือการดำรงชีวิตที่ดีที่งามที่มีความก้าวหน้า มีความสำเร็จ “สัจ” เป็นการตั้งใจ ตั้งจิตใจ “วาจา” เป็นคำพูดออกมา แสดงถึงคำพูดนั้นต้องออกมาจากใจ คือเป็นการตั้งใจที่จะทำอะไรเพื่อความสำเร็จในงานนั้น” พระราชดำรัสของ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ในโอกาสที่ผู้พิพากษาประจำกระทรวงยุติธรรมเฝ้าฯ ถวายสัตย์ปฏิญาณก่อนเข้ารับหน้าที่ 18 มีนาคม 2525 เป็นพระราชปณิธาน ที่ข้าพเจ้ามุ่งมั่นที่จะสืบสานและเดินตามรอยเท้าพ่อของแผ่นดินตลอดมา

นับตั้งแต่เกิดมาข้าพเจ้ามีความภูมิใจอยู่ ๒ เรื่อง เรื่องที่หนึ่ง คือการได้เกิดเป็นคนไทย อยู่บนแผ่นดินไทย เป็นพุทธศาสนิกชน และเกิดในแผ่นดินของพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่๙ ซึ่งปัจจุบันทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่ทั่วโลกยอมรับในนาม “พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรามธิปัตย์จักรีนฤเบดินทร สยามมินทราธิราช บรมนาถบพิตร” นับแต่นั้นมาเหตุการณ์ในชีวิตที่ข้าพเจ้าได้เก็บไว้ในความทรงจำมีเคยลืมเลือนจึงได้เปิดเผยขึ้นบนFacebookของข้าพเจ้าว่า” เมื่อคืนเป็นวันสุดท้ายของแผ่นดินรัชกาลที่ ๙ ฉันตื่นขึ้นและอยากให้มันเป็นแค่ความฝัน แต่ความจริงวันนี้ไม่มีแล้วรัชกาลที่ ๙ วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๙ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มหิตลาธิเบศรามธิปัตย์จักรีนฤเบดินทร สยามมินทราธิราช บรมนาถบพิตร (ร.๙) เสด็จสวรรคต เวลา ๑๕ : ๕๒ น. ณ โรงพยาบาลศิริราช พระชนมพรรษา ๘๙ ปี ทรงครองราชสมบัติได้ ๗๐ ปีรัชกาลที่ ๙ ครองราชย์วันที่ ๙ มิถุนายน ปี ๒๔๘๘เมื่อพระชนมายุ ๑๙ทรงผนวชปี ๒๔๙๙ เมื่อพระชนมายุ ๒๙สวรรคตพระชนมายุ ๘๙สวรรคต พ.ศ. ๒๕๕๙

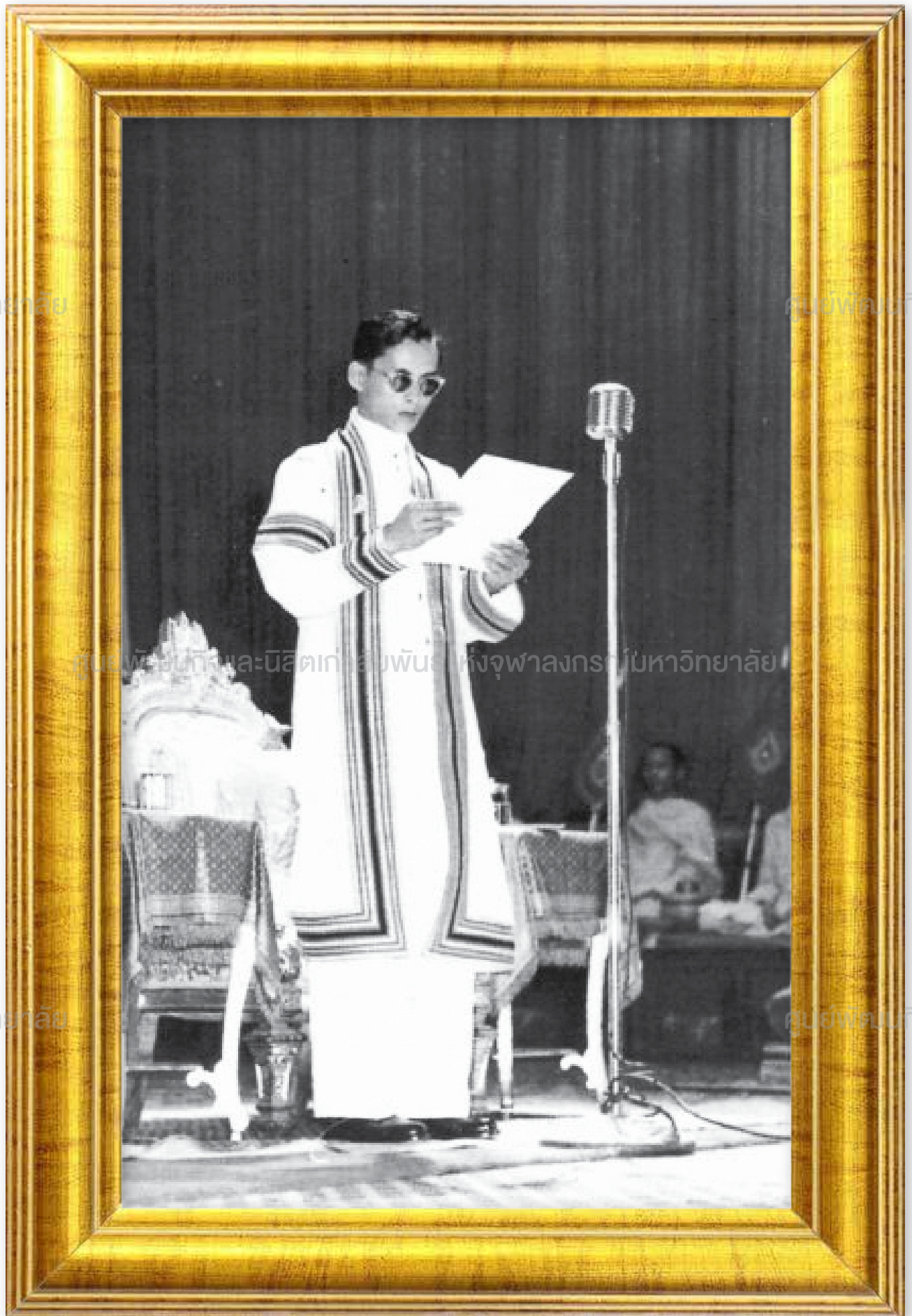
ค.ศ.๒๐๑๖ (๒+๐+๑+๖=๙)

ฉันเกิดในแผ่นดินของรัชกาลที่ ๙ ฉันจบการศึกษาปริญญาตรีปี๒๕๒๗ในแผ่นดินของรัชกาลที่ ๙ ฉันได้ขึ้นรับพระราชทานปริญญา ๒ ครั้ง เพราะช่างภาพถ่ายภาพเสีย ท่านตรัสให้เรียกบัณฑิตมาถ่ายใหม่ ท่านใส่พระทัยในลูกของท่านทุกคน ลูกคนนี้ขอสัญญาว่าจะทำความดี และทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ของคนอื่นและประเทศไทยตลอดไป

#อยากเก็บโพสต์นี้ไว้เป็นความทรงจำและแจ้งเตือนในทุกๆปี#ขอเป็นข้าราชการทุกชาติไป#น้อมใจส่งเสด็จสู่สวรรคาลัย” เป็นข้อความที่ข้าพเจ้าเขียนในFacebook เพื่อให้เตือนความจำทุกปี

ณ ช่วงเวลานั้นศาสตราจารย์พิเศษธงทอง จันทรางศุ อุปนายกสภาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้โพสต์ผ่านfacebook ถึงการติดต่อบัณฑิตที่อยู่เหตุการณ์ไฟดับขณะที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช กำลังพระราชทานปริญญาบัตรให้ และทรงให้บัณฑิตทั้ง ๖ คน กลับมาถ่ายภาพใหม่ เพื่อให้เข้าเฝ้าฯทูลละอองพระบาทสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ในโอกาสที่ได้เสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์ มาพระราชทานปริญญาบัตร

แก่บัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษา เป็นรุ่นสุดท้ายในรัชกาลที่เก้า ในวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ เพื่อกราบบังคมทูลแสดงความสำนึกในพระมหากรุณาที่ เคยได้รับพระราชทาน โดยศาสตราจารย์พิเศษธงทอง ฯเขียนข้อความว่า “เมื่อวันเสาร์ที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๘ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของงานพิธีพระราชทานปริญญาบัตรในคราวนั้นของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เวลาบ่าย ขณะที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานปริญญาบัตรแก่บัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษา จากคณะวิทยาศาสตร์อยู่นั้น ได้เกิดข้อขัดข้องขึ้นในระบบไฟฟ้าของการไฟฟ้านครหลวงและส่งผลกระทบต่อหอประชุมของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยด้วย เป็นเหตุให้ไฟฟ้าในหอประชุมดับลงและระบบไฟฟ้าฉุกเฉินได้เริ่มทำงาน ทำให้พิธีการต่างๆดำเนินต่อไปได้โดยไม่หยุดชะงัก แต่ไม่สามารถถ่ายภาพบัณฑิตรับพระราชทานปริญญาบัตรได้เนื่องจากกระแสไฟฟ้าที่ส่องแทนแสงแฟลตไม่ติด บัณฑิตจำนวนแปดคน รับพระราชทานปริญญาบัตรโดยรู้แจ้งว่าจะไม่ได้มีภาพที่ระลึกนาฬิกาสำคัญในชีวิตของตนเองอย่างเพื่อนบัณฑิตทั้งหลายร้อยหลายพัน แต่หลังจากนั้นไม่นานไฟฟ้าก็กลับสว่างขึ้นเป็นปกติ ทั้งแปดคนก็ได้แต่

เพียงนี้ก็น้อยใจในจังหวะชีวิตที่เหตุนี้มาเกิดขึ้นโดยไม่คาดฝัน เมื่อกลับไปประจำที่นั่นได้แล้วสักระยะหนึ่ง มีอาจารย์ไปแจ้งให้ทราบว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาให้ตามบันทึกจำนวนดังกล่าวขึ้นรับพระราชทานปริญญาบัตรอีกครั้งหนึ่ง เพื่อจะได้มีโอกาสมีรูปเป็นที่ระลึก โดยทางมหาวิทยาลัยจัดให้ไปต่อแถวบันทึกคณะเศรษฐศาสตร์ ทุกอย่างก็เป็นไปโดยเรียบร้อยสมดังพระราชกระแสรับสั่ง บันทึกทั้งแปดคนต่างมีความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นเกล้าล้นกระหม่อมหาที่สุดมิได้ บันทึกจำนวนนี้ หนึ่งคนเสียชีวิตแล้ว อีกคนหนึ่งไปใช้ชีวิตอยู่ต่างประเทศ ยังคงมีบันทึกอีกหกคนที่ยังทำงานและยังอยู่ในประเทศไทย ได้แก่ นางสาวดุจฤดี แก้วสุวรรณ (สินธุมงคล) นายดุสิต แซ่ลี นายธนา ไตรรัตน์ภาค นายธนาสาร สุรวุฒิกุล นางสาวทิพวรรณ เสงี่ยมมหาศาล นายตราฐ กาญจนสถิตย์

ความภาคภูมิใจของข้าพเจ้า เรื่องที่สอง คือการได้เป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่เก่าแก่ เป็นมหาวิทยาลัยที่สร้างคนดีให้กับสังคมมากมาย ข้าพเจ้าเคยถามตัวเองเสมอว่าการเรียนในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงนั้น มันช่วยอะไรเราบ้าง คำตอบที่ได้รับคือ

“ประโยชน์และความเจริญมั่นคงของส่วนรวมย่อมขึ้นอยู่กับประโยชน์และความเจริญมั่นคงของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ เพราะส่วนรวมนั้น ประกอบขึ้นด้วยบุคคลที่รวมกันอยู่เป็นสังคม เป็นชาติบ้านเมือง ดังนั้นผู้ใดก็ตามที่มุ่งหวังให้ส่วนรวมเจริญมั่นคง จะต้องพยายามสร้างความมั่นคงให้แก่การงาน แก่อาชีพ และแก่ฐานะของตนเองให้ได้เป็นข้อแรกและข้อใหญ่แต่ในการสร้างความเจริญให้แก่ตนเองนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องถือหลักปฏิบัติสองข้ออย่างเคร่งครัด **ข้อแรก** จะต้องมุ่งหมายกระทำแต่เฉพาะกิจการงานที่สุจริต ที่เป็นประโยชน์ที่สร้างสรรค์ และที่ถูกต้องเป็นธรรมพร้อมกับจะต้องระมัดระวังควบคุมตนเองอยู่เสมอ มิให้ประพฤติปฏิบัติสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ดำเนินทวนกระแสความถูกต้องเป็นธรรม และที่เบียดเบียนบ่อนทำลายผู้อื่นอย่างเด็ดขาด ครั้นเมื่อทำดีมีผลแล้ว **ข้อต่อไป** จะต้องพยายามชวนช่วยประสานประโยชน์ของแต่ละคนเข้าด้วยกัน ด้วยความมุ่งมั่งเจริญและจริงใจต่อกัน โดยไม่เพ่งเล็งถึงผลประโยชน์เฉพาะตัวจนเกินพอดีหรือจนทำให้เกิดความโลภเห็นแก่ตัวขึ้นมา ปิดบังความสำคัญและประโยชน์ของคนอื่นเสียหมด ปฏิบัติตามหลักการดังนี้

แม้จะยากลำบากอยู่บ้างสำหรับบางคน แต่เมื่อฝึกหัดตั้งตัวตั้งใจให้ประพฤติปฏิบัติมันคงเหนียวแน่นอยู่ได้จนเป็นปกติ ก็ จะประทับใจประกอบส่งเสริมให้สามารถสร้างความเจริญมั่นคงให้แก่ตัวแก่ส่วนรวมได้สำเร็จอย่างงดงามและแน่นอนที่สุด จึงขอให้บันทึกทั้งหลายได้นำไปคิดวินิจฉัยให้ได้ประโยชน์สำหรับตัวสำหรับชาติบ้านเมืองต่อไปในวันข้างหน้า”

พระบรมราโชวาท เนื่องในพิธีพระราชทานปริญญาบัตร แก่นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยวันเสาร์ที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๒๘

การจบมาจากสถาบันที่ดีไม่ได้ช่วยให้คนเป็นคนดีเสมอไป แต่หากมองจากบุคคลภายนอกที่รู้ว่าเราจบจากสถาบันนั้น พวกเขาจะเกิดความคาดหวังที่ดีกับตัวเรา และสิ่งที่คาดหวังนั้นเป็นแรงกดดันที่เราจะต้องทำได้ เพราะหากทำไม่ได้ไม่ใช่แค่เพียงตัวเราแต่เขาจะตำหนิถึงสถาบันของเราด้วย นั่นเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้ายึดมั่นในข้อแรกของพระบรมราโชวาทาเสมอมา **ข้อแรก** จะต้องมุ่งหมายกระทำแต่เฉพาะกิจการงานที่สุจริต ที่เป็นประโยชน์ที่สร้างสรรค์ และที่ถูกต้องเป็นธรรมพร้อมกับจะต้องระมัดระวังควบคุมตนเองอยู่เสมอ มิให้ประพฤติ

